

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ

Соціальний педагог - спеціаліст із соціального виховання

Матеріали науково-практичної конференції,
присвяченої
20-річчю підготовки соціальних педагогів у ХДАК,
15-річчю кафедри соціальної педагогіки

27 жовтня 2011 року

Харків, ХДАК, 2011

ЗМІСТ

ВСТУПНЕ СЛОВО РЕКТОРА ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ

В.М. Шейко. ПІДГОТОВКА СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ
У ХАРКІВСЬКІЙ ДЕРЖАВНІЙ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ 3

Напрямок: Теорія та історія соціального виховання

А.О. Рижанова. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА ДО «ВИКЛИКІВ» КУЛЬТУРИ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА .5	
В. А. Поліщук. СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ.....	7
Т.О. Дмитренко. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ ДЛЯ ХХІ СТОЛІТТЯ (ТЕОРЕТИКО- МЕТОДОЛОПІЧНИЙ АСПЕКТ)	8
Л.І. Пономаренко. ДО ПИТАННЯ ДІАЛЕКТИКИ ПОНЯТЬ «СОЦІАЛЬНИЙ СУПРОВІД» «СОЦІАЛЬНА ПІДТРИМКА»	10
Т.С. Дорохова. СОЦІАЛЬНОЕ ВОСПИТАНИЕ В НАРОДНОЇ ПЕДАГОГІКЕ.....	12
В.О. Маштакова. СТАНОВЛЕННЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ ТЕОРІЇ СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ (ХІХ- ПОЧ. ХХ СТ.).....	14
В.В. Мироненко. ТЕОРІЯ ВИХОВАННЯ У ПЕДАГОГІЧНИЙ СИСТЕМІ І. П. ДЕРКАЧОВА (1834-1916).....	15
В.В. Бондаренко. СОЦІАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ, ПОЗБАВЛЕНИХ БАТЬКІВСЬКОГО ПІКЛУВАННЯ, У ПЕРІОД РОЗВИТКУ ЦЕРКОВНО-ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ (ХУ-ХУІІ СТ.).....	17
А.С. Суханова СОЦІАЛЬНО-РЕАБІЛІТАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАКЛАДІВ ДЛЯ БЕЗПРИТУЛЬНИХ ДІТЕЙ (СЕРЕДИНА ХІХ ст.-ПОЧАТОК ХХІ ст...)	19
А.В. Пивоваров, Н.В. Журавлева. СОЗДАНИЕ СОЦИОКУЛЬТУРНОГО ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО ПРОСТРАНСТВА КАК ФАКТОР СОЦИАЛИЗАЦИИ ПОДРАСТАЮЩЕГО ПОКОЛЕНИЯ (НА ПРИМЕРЕ МУНІЦИПАЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ).....	21
Проскурняк. ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО- КОМУНІКАТИВНОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ..	25
А.Г. Мокряк. АКТИВІЗАЦІЯ СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ У ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ ГРОМАДІ.....	27
І.П. Акіншева. ПРОБЛЕМА ПОЛІТИЧНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ УЧНІВ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ	29
Г.В. Василенко. ЗНАЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАТЬ ДЛЯ ОСОБИСТОСТІ: СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ.....	31
Ю.К) Мухаріна ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА У КОНТЕКСТІ СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	33
Є.В. Логвінова. РОЛЬ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА В НАВЧАННІ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ БЕЗПЕЧНОЇ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ	34

Акіншева Ірина Петрівна

ПРОБЛЕМА ПОЛІТИЧНОЇ
СОЦІАЛІЗАЦІЇ УЧНІВ НА СУЧАСНОМУ
ЕТАПІ

Усі спроби побудувати демократичну правову державу, громадянське суспільство будуть зведені нанівець без відповідної політичної культури громадян, членів даного суспільства. Демократія - в середині кожного з нас, в наших ціннісних орієнтаціях, нашій культурі, поведінці, наших знаннях про неї, про наші права, свободи і обов'язки.

Демократична правова держава і громадянське суспільство – ось орієнтири нашого національного розвитку ХХІ століття, наша мета і завдання. Демократія не виникає сама по собі, її не можна проголосити чи задекларувати, вести указом чи постановою. Спроби "проголосити" ринкову економіку вже зазнали краху.

Демократії слід навчати, її слід прищеплювати. Член громадянського суспільства – це роль, яку слід опанувати. Громадянином не народжуються – громадянином стають, громадянина плекають в собі. Плекають, виховують, навчають – з дитинства.

Історичний досвід демонструє, що проблема інтеграції в суспільство справжніх

громадян турбувала багатьох мислителів усіх часів і народів. У вітчизняній науці ця проблема розроблялась такими корифеями української наукової думки, як В.Антонович, С.Васильченко, Б.Грінченко, М.Грушевський, М.Драгоманов, А.Макаренко, С.Пелецький, І.Франко та ін. Серед сучасних педагогів і психологів різні аспекти цієї проблеми опрацьовують М.Боришевський, О.Вишневський, Д.Дорошенко, І.Зверева, П.Ігнатенко, Г.Касьянов, О.Коричук, О.Ковальчук, Н.Косарева, Л.Крицька, В.Москалець, В.Павленко, Ю.Руденко, С.Савченко, З.Сергійчук, М.Стельмахович, Є.Сявавко, В.Поплужний, Г.Філіпчук, К.Чорна, П.Щербань та ін. Зазначена проблема стала предметом аналізу вчених близького (А.Беляєв, О.Газман, А.Гаязов, Т.Гусєва, Ю.Танюхін, А.Фактор та ін.) та дальнього зарубіжжя (У.Баррей, Л.Колберг, П.Наторп та ін.).

Багато факторів впливають на перетворення індивідуума в повноцінного, активного громадянина. Серед них політична і законодавча система, соціальні інститути – сім'я і школа, засоби масової інформації. Усе це формує почуття громадянського обов'язку і політичної самопевності індивідуума в суспільстві.

Процес навчання соціальне прийнятої

поведінки – політична соціалізація. Із цього процесу випливають відповідальні цінності, відносини, переконання та інші чинники, які формують ставлення людини до політичної системи. Ці фактори становлять ядро національної політичної культури.

Сучасні дослідження процесу політичної соціалізації, політичного змушнення індивідів у суспільстві виходять з концепції політичного характеру громадянства.

Кожне самостійне суспільство прагне виховати справжніх громадян, роз'яснюючи, прищеплюючи їм основні політичні цінності. Єдині переконання є основою для будівництва будь-якої держави. Тому державі не байдуже, як формуються політичні переконання її громадян. Мислителі класичних часів не переставали повторювати, що громадянське виховання – обов'язкова складова частина громадянськості. Воно розпочинається в дитинстві, з пояснення основних цінностей суспільства, і триває все життя через знання і дотримання законів [1].

Зміст цінностей та ідея, які прищеплюються молодому поколінню, а також методи переконання в різних країнах різні. Необхідно лише врахувати, ще деколи програмні уроки менш ефективні, ніж існуюче оточення майбутнього громадянина

– приклад учителя в становленні до демократії, історії нації, культури; висвітлення матеріалу в підручниках під відповідним кутом зору (або без нього); формальні щоденні ритуали, патріотичні пісні; позакласні заходи; дискусійні клуби; участь у самоврядуванні [2].

Таким чином, ми дійшли висновку, що можливості цілеспрямованого впливу на процес політичної соціалізації обмежені через велику кількість факторів стихійного характеру, що впливають на цей процес. В ході початкової освіти ми можемо лише закласти певні основи ідеологічного та емоційно–психологічного компонентів політичної свідомості та продовжувати цей процес у середній та вищій школі.

Література

1. Політична соціалізація. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу. – <http://uk.wikipedia.org>. – Загол. з екрану. – Мов укр.

2. Загородній Ю.І., Куріло В.С., Політична соціалізація студентської молоді в Україні: досвід, тенденції, проблеми / Ю.І. Загородній, В.С. Куріло – К.: Генеза, 2004. – 220с.

